KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.12.2005
KOM(2005) 671 endelig

2005/0278 (CNS)
2005/0279 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

DE POLITISKE RAMMER

Økologisk produktion

1. I 1991 skabte Rådet med forordning (EØF) nr. 2092/91 det allerførste EF-regelsæt for økologisk landbrug og fødevareproduktion. Det er nu over ti år siden, og i mellemtiden er der sket en kraftig udvikling inden for økologisk landbrug. Kommissionen har derfor taget EF-regelsættet op til nyvurdering på grundlag af de erfaringer, der er gjort.

2. Økologisk landbrug har oplevet en imponerende vækst, siden forordningen blev vedtaget i 1991, og sektoren får stadig større betydning i de fleste medlemsstater. Ifølge de nyeste statistiske oplysninger er der 149 000 bedrifter, der enten er certificeret som økologiske eller er under omlægning til økologisk produktion. I 2003 udgjorde disse bedrifter 1,4 % af det samlede antal bedrifter i de 25 medlemsstater. Det område, der er certificeret økologisk eller under omlægning, dækkede 5,7 mio. ha og udgjorde 3,6 % af det udnyttede landbrugsareal i 2003.

3. På baggrund af denne udvikling og konferencerne om økologiske fødevarer og økologisk landbrug i Østrig i 1999 og i Danmark i 2001 opfordrede Rådet under det svenske formandskab i 2001 Kommissionen til at foreslå en EU-aktionsplan for økologiske fødevarer og økologisk landbrug. Aktionsplanen skulle danne grundlag for udviklingen af politikken for den økologiske sektor i de efterfølgende år og dermed skabe en overordnet strategisk vision for det økologiske landbrugs bidrag til den fælles landbrugspolitik.

4. Som led i forberedelserne til aktionsplanen blev der afholdt omfattende høringer, bl.a. ekspertpanelmøder, en internethøring af offentligheden og endelig en offentlig høring i januar 2004.

5. De vigtigste konklusioner af disse høringer var, for så vidt angår reguleringsaspektet, at der er behov for, at principperne og målene for økologisk landbrug fastlægges mere præcist, og at det er vigtigt at sikre integritet i kontrolsystemet. Desuden blev det fastslået, at det er nødvendigt at rette op forstyrrelserne på det indre marked som følge af nationale og private logoer og normer, samt at forbedre normerne og gøre importbestemmelserne mere effektive.

6. Kommissionen vedtog aktionsplanen om økologiske fødevarer og økologisk landbrug i juni 2004. Aktionsplanen indeholdt 21 tiltag med henblik på at lette den igangværende udvikling af økologisk landbrug i EU. I oktober 2004 opfordrede Rådet i sine konklusioner Kommissionen til at sætte skub i gennemførelsen af aktionsplanen ved hjælp af konkrete foranstaltninger for at skabe forenkling og overordnet sammenhæng. Kommissionen blev bedt om at fremsætte forslag herom i løbet af 2005. En række af foranstaltningerne indebærer, at der indføres ændringer i Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk landbrug.

7. Forslaget tager hensyn til resultaterne af den brede offentlige høring, der fandt sted inden aktionsplanen blev vedtaget, og til Rådets konklusioner. Endvidere er der taget hensyn til medlemsstaternes og interesseparternes reaktioner på et arbejdsdokument fra Kommissionen med titlen "Information and consultation on key ideas to reform

Council Regulation (EEC) No 2092/91". Denne høring fandt sted som led i møderne i den stående komité og rådgivningsgruppen om økologisk landbrug henholdsvis den 26. september og den 5. oktober 2005.

Forskning

8. Ved formuleringen af målene og principperne i det aktuelle forslag er der taget hensyn til de første resultater af forskningsprojektet "Research to support revision of the EU Regulation on organic agriculture"[1]. Når Kommissionen i en senere fase udarbejder detaljerede gennemførelsesregler, vil den tage hensyn til de endelige resultater af ovennævnte projekt og projektet om udvikling af kriterier og procedurer for evaluering af aktionsplanen for økologisk landbrug[2].

Bæredygtig udvikling inden for europæisk akvakultur

9. Hvad angår akvakultur, tager forslaget sigte på at gennemføre en af foranstaltningerne i Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet fra 2002 om bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur[3], nemlig harmonisering af reglerne for økologisk akvakultur under forordning (EF) nr. 2092/91.

Forenkling og bedre regulering

10. Det gældende regelsæt for økologisk produktion forenkles ved, at mål, principper og grundlæggende regler for mærkning, kontrol og import fastlægges og samles i en enklere, klarere og mere gennemskuelig rådsforordning. Detaljeringsgraden reduceres betydeligt, og der gives også mulighed for at gøre gennemførelsesreglerne mindre detaljerede. Forslaget erstatter endvidere den nuværende 'lovgivning ved hjælp af dispensationer' med en gennemskuelig, nøje reguleret ordning, der tillader mindre stramme regler (jf. afsnittet om fleksibilitet).

11. De væsentlige krav til økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter fastlægges af de principper og produktionsregler, der opstilles i dette forslag. Når disse principper skal anvendes i praksis, kræves der mere detaljerede regler, og forvaltningen af disse vil nødvendiggøre hyppige afgørelser, f.eks. om hvilke ingredienser og stoffer, der må bruges i økologiske produkter. Desuden har den nylige reform af den fælles landbrugspolitik sat produktion af kvalitetsprodukter, beskyttelse af miljøet og dyrevelfærd samt samfundsmæssige hensyn i centrum. Den aktuelle retsakt er således en vigtig faktor i den fælles landbrugspolitik. Den er også tæt forbundet med udviklingen på landbrugsmarkederne. For at lette beslutningsprocessen og yderligere indarbejde kvalitet i den fælles landbrugspolitik og de tilhørende forvaltningsordninger bør det nuværende forskriftsudvalg erstattes af et forvaltningsudvalg.

---

1 "EEC/2092/91 (Organic) Revision SSPE-CT-2004-502397: Research to support revision of the EU Regulation on organic agriculture" (Forskning til støtte for revision af EF-forordningen om økologisk landbrug).

2 "ORGAP SSPE-CT-2005-006591: European Action Plan of Organic Food and Farming, Development of criteria and procedures for the evaluation of the EU Action Plan for Organic Agriculture" (EU-aktionsplan for økologiske fødevarer og økologisk landbrug. Udvikling af kriterier og procedurer for evaluering af EU-aktionsplanen for økologisk landbrug.)

3 Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: "En strategi for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur", KOM(2002) 511.

12. Endelig holdes bestemmelserne om kontrol enkle ved, at der henvises til de fælles rammer i forordning nr. 882/2004 om offentlig kontrol med fødevarer og foderstoffer[4]. Kun de bestemmelser, der er specifikke for økologisk landbrug, er bevaret i den foreliggende tekst. Den ovennævnte forordnings risikobaserede fremgangsmåde gør det muligt at mindske den administrative byrde, der påhviler de erhvervsdrivende. Det forventes, at man med denne nye fremgangsmåde vil kunne målrette kontrollen mod de områder, der udgør den største risiko. Erhvervsdrivende, der anvender risikobaserede interne kontrolordninger, vil nyde godt af den risikobaserede metode.

13. Det foreliggende forslag bidrager dermed til de tiltag, der er nævnt i forskellige forenklingsinitiativer fra Kommissionens side. Det er et middel til at gennemføre den første aktion i det rullende forenklingsprogram for landbrugs- og fødevaresektoren, der er opstillet i Kommissionens meddelelse om gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program - En strategi til forenkling af de lovgivningsmæssige rammer[5]. Endvidere er det nævnt som en politikrelateret foranstaltning i meddelelsen fra Kommissionen om forenkling og bedre regulering inden for den fælles landbrugspolitik[6].

FORSLAGET

Formål, anvendelsesområde og definitioner

14. Forslaget omfatter udtrykkeligt "økologisk produktion" og ikke kun mærkning. Det omfatter ikke tilberedning og salg til den endelige forbruger af måltider i storkøkkener, f.eks. i restauranter, hoteller, hospitaler og kantiner, eller i barer og caféer.

15. Hvad angår produkter, omfatter forordningen ifølge forslaget uforarbejdede landbrugsprodukter uanset det endelige anvendelsesformål, dvs. husdyr, uforarbejdede vegetabilske og animalske produkter og levende eller uforarbejdede akvakulturprodukter. Desuden omfatter den forarbejdede landbrugsprodukter, der er bestemt til konsum, dvs. foder, forarbejdede vegetabilske og animalske produkter og akvakulturprodukter. Der opstilles således mål, principper og produktionsregler for alle produkter, herunder økologiske vine, akvakulturprodukter og forarbejdet foder. Detaljerede regler for alle produkter kan fastlægges efter en udvalgsprocedure. Dette bliver især relevant, når der skal vedtages detaljerede regler for økologisk vinproduktion, som ikke er omfattet af de nuværende regler. Produktionsreglerne for akvakulturprodukter vil også blive fastlagt senere.

16. Der er ikke på nuværende tidspunkt planer om at udvide anvendelsesområdet. Det foreslås ikke at lade produkter af jagt på vildt og fiskeri efter vildtlevende arter omfatte af forordningen. Da disse produkter ikke et resultat af landbrugsvirksomhed, vil det ikke være i overensstemmelse med de foreslåede mål og principper at lade dem indgå i anvendelsesområdet. Anvendelsesområdet vil heller ikke blive udvidet til at omfatte følgende produkter, der ikke er omfattet af bilag I til traktaten om

---

4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes.

5 KOM(2005) 535 endelig, 25.10.2005.

6 KOM(2005) 509 endelig, 19.10.2005.

oprettelse af Det Europæiske Fællesskab: mineraler, vand, forarbejdede landbrugsprodukter, der ikke er fødevarer, f.eks. tekstiler, kosmetik og andre industriprodukter.

Mål og principper for økologisk produktion

17. Som nævnt i aktionsplanen for økologisk produktion er det nødvendigt at fastlægge klare mål og principper for at styrke forordningen. Forslaget opstiller således følgende mål for økologisk produktion:

- at beskytte forbrugernes interesser, sikre forbrugernes tillid og undgå vildledende mærkning
- at udvikle økologisk produktion under hensyntagen til regionale forskelle i klima, produktionsbetingelser og det økologisk landbrugs udviklingsstadium
- at sikre en høj grad af beskyttelse af miljø, biodiversitet og naturressourcer
- at overholde høje dyrevelfærdsnormer, der fuldt ud opfylder dyrs artsspecifikke behov.

18. Hvad angår de bagvedliggende principper, er de fleste allerede fastlagt i de eksisterende detaljerede regler i bilagene til forordning (EØF) nr. 2092/91. Forslaget omformulerer disse principper i artikler i overensstemmelse med målene.

19. Hvad videre angår mål og principper, foreslås det af klarhedshensyn, at de grundlæggende "produktionsregler" fastlægges i den nye forordning. Disse produktionsregler bør fastsætte parametrene for de detaljerede regler, der skal fastlægges ved kommissionsforordninger.

Fleksibilitet

20. Forslaget sigter mod at skabe passende vilkår for, at sektoren kan udvikle sig og producere på en økonomisk levedygtig måde i takt med produktions- og markedsudviklingen. Derfor gives der mulighed for en vis, nøje reguleret fleksibilitet. Ifølge fleksibilitetsbestemmelsen vil medlemsstaterne efter en udvalgsprocedure kunne anvende mindre restriktive produktionsregler for at tage hensyn til lokale klimaforhold, udviklingsstadier og specifikke produktionsforhold. Grundlæggende er der tale om, at det nuværende væld af dispensationer erstattes af en generel, men nøje reguleret ordning. I modsætning til den nuværende ordning fastlægges betingelserne, anvendelsesområdet og kompetencefordelingen mellem de instanser, der er involveret i at give dispensation, helt klart.

Mærkning

21. For fortsat at beskytte betegnelsen "økologisk" bør de nuværende regler for brugen af denne betegnelse samt afledninger heraf, diminutivformer og oversættelser bibeholdes.

22. EU-logoet bør fortsat kunne anvendes på alle produkter, der er i overensstemmelse med forordningen, herunder alle importerede produkter. Under udarbejdelsen af EU-aktionsplanen konkluderedes det af drøftelserne med interesseparterne og medlemsstaterne, at det foreløbig ikke bør være obligatorisk at anvende EU-logoet, da et sådant krav ville kunne opfattes som en urimelig indblanding fra EU's side i den kommercielle handlefrihed på andre områder. Imidlertid foreslås det, at det skal være

obligatorisk at anvende en simpel standardiseret tekstangivelse (på dansk: **EU-ØKOLOGISK)** på etiketter på produkter, der er fremstillet i EU, og som ikke er mærket med EU-logoet. Formålet er at gøre det tydeligt for alle erhvervsdrivende i produktionskæden og for forbrugerne, at produktet opfylder en fælles EU-norm.

23. For at fastholde forbrugernes tillid bør det fortsat være forbudt at anvende GMO'er og produkter, der er fremstillet af eller ved hjælp af GMO'er, i økologisk landbrug, sådan som det er tilfældet efter den gældende forordning. I tilfælde, hvor et produkt utilsigtet er blevet forurenet med GMO'er, er det imidlertid ikke efter de gældende regler forbudt at mærke produktet både som økologisk og som indeholdende GMO'er. Som EU-aktionsplanen lægger op til, forbyder forslaget, at betegnelsen økologisk anvendes om produkter, der er GMO-mærket. Endelig bør mærkningstærsklerne for økologiske og ikke-økologiske produkter være identiske, medmindre der fastlægges detaljerede regler, der sætter specifikke tærskler for f.eks. økologisk udsæd.

24. Den gældende bestemmelse om, at mindst 95 % af landbrugsingredienserne i et økologisk produkt skal være økologiske, bør bibeholdes. Derimod udgår bestemmelsen om, at der må henvises til den økologiske produktionsmetode på listen over ingredienser, hvis produktet indeholder mellem 70 og 95 % økologiske landbrugsingredienser. Som følge af udviklingen i den økologiske sektor i de senere år anses denne bestemmelse ikke længere for nødvendig.

Kontrolforanstaltninger

25. Hvad angår kontrolforanstaltninger, træder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig kontrol med fødevarer og foder, der også omfatter økologisk landbrug, i kraft den 1. januar 2006. De særlige krav til økologisk landbrug må bringes i overensstemmelse med denne forordning. Derfor er kontrolbestemmelserne for økologisk produktion omarbejdet, så de så vidt muligt anvender ovennævnte rammer til at opnå den ønskede reform og ajourføring. De nærmere bestemmelser, der er specifikke for økologisk produktion, bevares under den nye forordning om økologisk produktion.

26. Som fastlagt i forordning (EF) nr. 882/2004 skal medlemsstaterne lade al produktion og virksomhed, der er omfattet af den nye forordning, indgå i deres flerårige nationale kontrolplaner og opfylde kravet om gensidig bistand. De flerårige nationale kontrolplaner skal meddeles Kommissionen, der kan anmode om ændringer og bruge kontrolplanerne som grundlag for EF's tilsyn. Endvidere kræves det i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 882/2004, at private kontrolorganer akkrediteres. Endelig kræver forslaget ud fra princippet om, at der skal være en fælles opfattelse af, hvad der forstås ved økologisk produktion, at myndighederne og kontrolorganerne fremmer EU-normen for økologisk produktion og ikke underminerer den.

27. For at sikre fri bevægelighed for økologiske produkter inden for EF bevares det nuværende krav om, at medlemsstaterne skal værne om det indre marked. I den forbindelse er bestemmelserne i forordning (EF) nr. 882/2004 om obligatorisk akkreditering af private kontrolorganer, uvildighed og fravær af interessekonflikter hos udpegede kontrolorganer særlig relevante. Et af hovedformålene med reformen af regelsættet for økologisk produktion er at mindske den handelshæmmende effekt, det har på det indre marked, når der anvendes flere forskellige offentlige og private certificeringsordninger. De midler, der foreslås for at sikre uvildighed og mindske

interessekonflikter, består i at integrere de private kontrolorganer i kontrolsystemet, skabe en sund konkurrence mellem kontrolorganerne og kræve, at kontrolorganerne anerkender tidligere afgørelser om overensstemmelse med tilsvarende standarder

28. Hvad angår muligheden for at anvende nationale logoer og overensstemmelsesmærker, foreslås det, at der skal være fuld ret til at anvende disse logoer og mærker på alle produkter, der er i overensstemmelse med EF-reglerne.

29. Udstedelse af attester til bekræftelse af, at en bestemt virksomhed eller et bestemt parti produkter er fundet i overensstemmelse med principperne og reglerne for økologisk produktion, er et veletableret redskab i handelen med økologiske produkter og er ofte en forudsætning for adgang til at anvende overensstemmelsesmærker. Den praksis for udstedelse af attester, der anvendes af myndighederne eller de kontrolorganer, som myndighederne har delegeret kontrolopgaver til, bør hverken direkte eller indirekte medvirke til at begrænse den frie bevægelighed for økologiske varer, den frie etableringsret eller den frie udveksling af tjenesteydelser på området udstedelse af attester. I denne henseende bør der føres strengere tilsyn med praksis på attesteringsområdet, navnlig hvad angår gensidig anerkendelse af attester og opkrævning af gebyrer. Et sådant tilsyn bør ikke påvirke anvendelsen af traktatens artikel 43 og 49. Hvad angår adgang til at anvende private logoer og overensstemmelsesmærker, opstiller forslaget regler, der gør det lettere at få adgang til at anvende sådanne på produkter, der opfylder tilsvarende normer: fremover skal erhvervsdrivende have adgang til at anvende disse logoer og mærker, medmindre det kontrolorgan, hvis logo eller mærke der er tale om, kan bevise, at det pågældende produkt ikke opfylder en tilsvarende norm. Endelig stiller forslaget krav om, at gebyrer for udførelse af kontrolopgaver og udstedelse af attester skal være rimelige.

30. En fælles opfattelse af, hvad der forstås ved økologisk produktion, vil medvirke til at øge forbrugernes anerkendelse og tillid, hvilket til gengæld forventes at øge den frie bevægelighed for økologiske produkter. Derfor bør det ikke være tilladt at anvende generelle påstande om, at bestemte normer er bedre, strengere eller mere økologiske, direkte på økologiske produkter eller i reklame for disse. Sande og ikke-vildledende udsagn bør dog være tilladt.

31. En høj grad af harmonisering vil yderligere begrænse spillerummet for private logoer og overensstemmelsesmærker. Forslaget fastholder derfor ambitionen om en høj grad af harmonisering som udtrykt i EU-aktionsplanen. Dette mål bør fremmes gennem den allerede omtalte fleksibilitetsordning, og ved at der fastlægges detaljerede regler i et forvaltningsudvalg (se også afsnittet om fleksibilitet).

32. Den garanti, som kontrolordningen yder, er baseret på kontrol af dokumenter, inspektionsbesøg på økologiske bedrifter og virksomheder, afstemning af handelsstrømme og kontrol af, om produkterne indeholder forbudte stoffer. Der findes ingen prøvemetoder på markedet til at kontrollere økologiske produkters naturlige egenskaber på en utvetydig og reproducerbar måde. Instituttet for Referencematerialer og -målinger i Geel under Det Fælles Forskningscenter forsker i udvikling af sådanne prøvemetoder.

Import

33. Hvad angår handel med tredjelande foreslås det, at der gives adgang til EU-markedet enten på grundlag af overensstemmelse med EU-reglerne eller på grundlag af tilsvarende garantier, der stilles af tredjelandes myndigheder eller attesteres af EU-

anerkendte kontrolorganer. Vurderingen af, om importerede produkter kan betragtes som ligestillede med EF-produkter, baseres på de internationale normer (*Codex Alimentarius*) eller på EF-forordningen. Tredjelande kan om nødvendigt supplere med deres egne ordninger. Den nuværende ordning med en EF-liste over anerkendte tredjelande vil blive bibeholdt. Der skal hvert år aflægges rapport og foretages opfølgende kontrolbesøg med deltagelse af medlemsstaterne. Enkeltprodukter vil kunne importeres på EU-markedet enten på grundlag af overensstemmelse med EU-normerne og deltagelse i EU's kontrolordning, eller på grundlag af tilsvarende garantier, der attesteres af kontrolorganer, som er anerkendt af EF til dette formål.

Ikrafttræden og anvendelse af de nye regler

34. Forslaget indeholder ikke de detaljerede regler, der i dag er fastlagt i bilagene til forordning (EF) nr. 2092/91. For at sikre en glat overgang til den nye ordning er det derfor nødvendigt med en tilstrækkelig lang frist, inden ordningen træder i kraft. Ikrafttrædelsesdatoen er således sat til den 1. januar 2009, hvilket giver tid til at omarbejde de eksisterende detaljerede regler og tilpasse dem til den nye forordning.

35. En del af bestemmelserne i den nuværende forordning (EF) nr. 2092/91 udløber den 31. december 2006. Den nye importordning burde derfor gælde fra den 1. januar 2007. Dermed bliver der imidlertid kun kort tid til at omsætte reglerne i en praktisk ordning, navnlig hvad angår anerkendelse af kontrolorganer, der er kvalificerede til at udføre kontrol i de lande, som ikke er med på listen over anerkendte tredjelande. For at undgå forstyrrelser i den internationale handel, anses det for nødvendigt at give medlemsstaterne mulighed for at fortsætte med at udstede importtilladelser for enkeltprodukter, indtil de foranstaltninger, der er nødvendige for, at den nye importordning kan fungere, er på plads. Til dette formål fremsætter Kommissionen et særskilt forslag om ændring af forordning (EF) nr. 2092/91.

Budgetvirkninger

36. Forslaget har ingen direkte finansielle virkninger for EF-budgettet.

2005/0278 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[7] og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Økologisk produktion er et samlet system til landbrugsforvaltning og fødevareproduktion, der kombinerer bedste praksis på miljøområdet, stor biodiversitet, bevarelse af naturressourcer, anvendelse af høje dyrevelfærdsnormer og produktionsmetoder, som imødekommer visse forbrugeres ønsker om produkter, der er fremstillet ved hjælp af naturlige stoffer og processer. Den økologiske landbrugssektor spiller således en dobbelt rolle i samfundet: på den ene side forsyner den et specifikt marked, der efterkommer en forbrugerefterspørgsel efter økologiske produkter, og på den anden side leverer den offentlige goder, der bidrager til beskyttelsen af miljøet og dyrs velfærd samt til udvikling af landdistrikter.

(2) Den økologiske landbrugssektors betydning er stigende i de fleste medlemsstater. Væksten i forbrugerefterspørgslen i de senere år er særlig bemærkelsesværdig. De seneste reformer af den fælles landbrugspolitik, hvor der lægges vægt på markedsorientering og udbud af kvalitetsprodukter, der opfylder forbrugernes behov, vil sandsynligvis stimulere markedet for økologiske produkter yderligere. På denne baggrund spiller lovgivningen om økologisk produktion en stadig vigtigere rolle i landbrugspolitikken, og den er tæt forbundet med udviklingen på landbrugsmarkederne.

(3) De EF-retlige rammer for økologisk produktion bør have som mål at skabe fair konkurrence og et velfungerende indre marked for økologiske produkter og at fastholde og retfærdiggøre forbrugernes tillid til produkter, der er mærket som økologiske. Endvidere bør de sigte mod at skabe vilkår for, at denne sektor kan udvikle sig i takt med produktions- og markedsudviklingen.

(4) Kommissionen foreslår i sin meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om en EU-aktionsplan for økologiske fødevarer og økologisk landbrug[8], at EU's normer for

---

7 EUT C …, af …, s. ….

8 KOM(2004) 415 endelig af 10.6.2004.

økologisk landbrug forbedres, og at import- og kontrolbestemmelserne skærpes. I Rådets konklusioner af 18. oktober 2004 opfordres Kommission til at gennemgå og revidere EF-retsforskrifterne på dette område for at forenkle dem og skabe en overordnet sammenhæng og navnlig at opstille principper, der fremmer harmoniseringen af normerne og så vidt muligt reducerer detaljeringsgraden.

(5) Derfor bør målene, principperne og reglerne for økologisk produktion fastlægges mere præcist, så de bliver mere gennemskuelige, og så forbrugernes tillid øges, og der opnås en harmoniseret opfattelse af, hvad der forstås ved økologisk produktion.

(6) Til dette formål bør Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler[9] ophæves og afløses af en ny forordning.

(7) Der bør opstilles et generelt EF-regelsæt for økologisk vegetabilsk og animalsk produktion, herunder regler for omlægning, såvel som for produktion af forarbejdede fødevarer og foder. Kommissionen bør bemyndiges til at fastlægge de generelle regler og vedtage EF-produktionsregler for akvakultur.

(8) Den økologiske produktions udvikling bør yderligere støttes, navnlig ved at brugen af nye metoder og stoffer, der er bedre egnede til økologisk produktion, fremmes.

(9) Genetisk modificerede organismer (GMO'er) og produkter, der er fremstillet af eller ved hjælp af GMO'er, er uforenelige med begrebet økologisk produktion og forbrugernes opfattelse af, hvad økologiske produkter er. De bør derfor ikke anvendes bevidst i økologisk landbrug eller til forarbejdning af økologiske produkter.

(10) Økologisk landbrug bør først og fremmest baseres på vedvarende ressourcer inden for lokalt tilrettelagte landbrugssystemer. For at minimere brugen af ikke-vedvarende ressourcer bør vegetabilsk og animalsk affald enten genbruges, så næringsstofferne kommer tilbage i jorden, eller anvendes til energiproduktion.

(11) Den økologiske vegetabilske produktion bør bidrage til at bevare og forbedre jordens frugtbarhed og forebygge jorderosion.. Planter bør fortrinsvis næres via jordbundens økosystem og ikke ved hjælp af opløselige gødningsstoffer, der tilsættes jorden.

(12) De centrale elementer i et forvaltningssystem for økologisk vegetabilsk produktion er forvaltning af jordens frugtbarhed, udvælgelse af arter og sorter, flerårig vekseldrift, genbrug af organiske stoffer og anvendelse af bestemte dyrkningsmetoder. Yderligere gødningsstoffer, jordforbedringsmidler og plantebeskyttelsesmidler bør kun anvendes, hvis de er forenelige med målene og principperne for økologisk produktion.

(13) Den animalske produktion er afgørende for tilrettelæggelsen af landbrugsproduktionen på økologiske bedrifter, for så vidt som den leverer de nødvendige organiske stoffer og næringsstoffer til de dyrkede arealer og således bidrager til forbedring af jorden og udvikling af bæredygtigt landbrug.

---

[9] EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1567/2005 (EUT L 252 af 28.9.2005, s. 1).

(14) For at undgå forurening af miljøet, især af naturressourcer som jord og vand, bør den økologiske animalske produktion i princippet baseres på en nøje sammenhæng mellem denne produktion og jordarealerne, passende flerårige vekseldriftordninger og fodring af dyrene med økologiske afgrøder, der er produceret på samme bedrift eller på nærliggende økologiske bedrifter.

(15) Da økologisk husdyrbrug kræver jordtilliggender, bør dyrene så vidt muligt have adgang til udendørsarealer og græsningsarealer.

(16) Økologisk husdyrbrug bør overholde høje dyrevelfærdsnormer og opfylde dyrs artsspecifikke adfærdsbehov, og forvaltningen af dyrenes sundhed bør være baseret på sygdomsforebyggelse. I den forbindelse bør der især lægges vægt på opstaldningsforholdene, husdyrbrugsmetoderne og belægningsgraden. Endvidere bør der ved udvælgelsen af racer foretrækkes langsomtvoksende stammer, og der skal tages hensyn til dyrenes evne til at tilpasse sig til lokale forhold Gennemførelsesbestemmelserne for animalsk produktion og akvakulturproduktion bør som minimum sikre, at bestemmelserne i den europæiske konvention om beskyttelse af dyr under opdræt og de efterfølgende henstillinger overholdes.

(17) Økologisk animalsk produktion bør sigte mod at fuldende produktionscyklussen for de forskellige dyrearter ved hjælp af økologisk opdrættede dyr. Det bør derfor tilstræbes at øge genpuljen for økologiske husdyr, øge graden af selvforsyning og dermed sikre sektorens udvikling.

(18) Indtil der er vedtaget EF-produktionsregler for akvakultur, bør medlemsstaterne have mulighed for at kræve, at der anvendes nationale normer eller, hvis sådanne ikke findes, private normer, der er accepteret eller anerkendt af medlemsstaterne. For at undgå forstyrrelser på det indre marked bør medlemsstaterne dog være forpligtede til at anerkende hinandens produktionsnormer på dette område.

(19) Forarbejdede økologiske produkter bør fremstilles efter produktionsmetoder, der garanterer, at produktets økologiske integritet og afgørende egenskaber bevares gennem alle faser af produktionskæden.

(20) Der er kommet stadig flere økologiske landbrugsingredienser på markedet i de senere år, og derfor kan brugen af ikke-økologiske ingredienser i forarbejdede økologiske fødevarer og foder begrænses yderligere.

(21) Der bør gives mulighed for fleksibilitet i anvendelsen af produktionsreglerne, så de økologiske normer og krav kan tilpasses til lokale klimatiske og geografiske forhold, specifikke husdyrbrugsmetoder og udviklingsstadier. Det bør således være muligt at anvende mindre restriktive normer under de specifikke betingelser, der er fastlagt i EF-retsforskrifterne.

(22) Det er vigtigt at fastholde forbrugernes tillid til økologiske produkter. Der bør derfor kun dispenseres fra kravene til økologisk produktion i tilfælde, hvor det anses for berettiget at anvende mindre restriktive regler.

(23) Af forbrugerbeskyttelseshensyn og for at sikre en fair konkurrence bør de betegnelser, der benyttes til at mærke økologiske produkter, beskyttes og ikke kunne anvendes på ikke-økologiske produkter nogen steder i EF uanset sprog Beskyttelsen bør også

omfatte almindelige afledninger og diminutivformer af disse betegnelser, uanset om de anvendes hver for sig eller i kombination.

(24) Det er også nødvendigt at forhindre andre former for vildledende generelle påstande på etiketter og i reklame.

(25) For at skabe klarhed overalt på EF-markedet bør det være obligatorisk at forsyne alle økologiske produkter, der er fremstillet i EF, med en enkel, standardiseret angivelse, medmindre disse produkter er mærket med EF-logoet for økologisk produktion. Det bør også være muligt, men ikke obligatorisk, at benytte denne angivelse på økologiske produkter, der er importeret fra tredjelande.

(26) EF-reglerne bør fremme en harmoniseret opfattelse af begrebet økologisk produktion, der er defineret og anerkendt af alle interesseparter, og som forsvares af disse. Det er derfor nødvendigt at forhindre, at der på etiketter anvendes generelle påstande om bedre, strengere eller mere økologiske normer, da påstande af denne art er forvirrende og underminerer en ensartet fremgangsmåde. Det bør dog være tilladt at henvise til specifikke elementer i produktionsmetoden, forudsat at oplysningerne er sande og i overensstemmelse med de generelle mærkningsbestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler[10].

(27) Bevidst anvendelse af GMO'er i økologisk produktion er forbudt. For at sikre klarhed og sammenhæng bør det ikke være tilladt at mærke et produkt som økologisk, hvis produktet er mærket med oplysninger om, at det indeholder GMO'er, består af GMO'er eller er fremstillet ved hjælp af GMO'er.

(28) For at sikre, at økologiske produkter fremstilles i overensstemmelse med kravene i EF-retsforskrifterne for økologisk produktion, bør al virksomhed, der hører under anvendelsesområdet for disse, kontrolleres gennem hele produktionskæden og være i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes[11].

(29) Det kan i nogle tilfælde synes ude af proportioner at anvende kravene om meddelelse og kontrol på visse typer af detailhandlere. Derfor bør medlemsstaterne kunne fritage sådanne markedsdeltagere fra disse krav.

(30) Udstedelse af attester til bekræftelse af, at en bestemt virksomhed eller et bestemt parti produkter er fundet i overensstemmelse med principperne og reglerne for økologisk produktion, er et veletableret redskab i handelen med økologiske produkter og er ofte en forudsætning for adgang til at anvende overensstemmelsesmærker. Den praksis for udstedelse af attester, der anvendes af myndighederne eller de kontrolorganer, som myndighederne har delegeret kontrolopgaver til, bør hverken direkte eller indirekte medvirke til at begrænse den frie bevægelighed for økologiske varer. Der bør derfor gælde visse betingelser for denne praksis, herunder navnlig krav om gensidig

---

[10] EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29. Senest ændret ved direktiv 2003/89/EF (EUT L 308 af 25.11.2003, s. 15).

[11] EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 191 af 25.6.2004, s. 1.

anerkendelse af afgørelser om overensstemmelse med tilsvarende normer, såvel som begrænsninger for opkrævning af gebyrer, for at undgå, at der skabes hindringer på det indre marked.

(31) Økologiske produkter, der importeres i EF, bør kunne markedsføres i EF mærket som økologiske, hvis de er produceret efter produktionsregler og underkastet kontrolordninger, der er i overensstemmelse med eller svarer til dem, der er fastlagt i EF-retsforskrifterne, dvs. er baseret på samme mål og principper. Sådanne produkter bør være ledsaget af en attest, der er udstedt af myndigheden eller et anerkendt kontrolorgan i det pågældende tredjeland.

(32) Ved vurderingen af, om importerede produkter kan betragtes som ligestillede med EF-produkter, bør der tages hensyn til de internationale normer, der er fastlagt i *Codex Alimentarius*.

(33) Det anses for hensigtsmæssigt at bevare listen over tredjelande, hvis produktionsnormer og kontrolordninger er anerkendt af Kommissionen som ligestillede med dem, der er fastlagt i EF-retsforskrifterne. For så vidt angår tredjelande, der ikke er optaget på denne liste, bør Kommissionen opstille en liste over kontrolorganer, der er anerkendt som kvalificerede til at varetage kontrol og certificering i disse lande.

(34) Det er nødvendigt at indsamle relevante statistiske oplysninger for at råde over pålidelige data til støtte for gennemførelsen og opfølgningen af denne forordning og som redskab for producenter, markedsdeltagere og beslutningstagere. Hvilke statistiske oplysninger der er nødvendige bør fastlægges som led i Fællesskabets statistiske program.

(35) Datoen for denne forordnings ikrafttræden bør fastsættes således, at Kommissionen får tilstrækkelig tid til at vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre forordningen.

(36) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen[12]. I betragtning af at lovgivningen om økologisk produktion er en vigtig faktor i den fælles landbrugspolitik, da den er tæt forbundet med udviklingen på landbrugsmarkederne, bør den bringes i overensstemmelse med de eksisterende lovgivningsprocedurer, der anvendes til at forvalte denne politik. De beføjelser, der tillægges Kommissionen ifølge denne forordning, bør derfor udøves i overensstemmelse med forvaltningsproceduren som fastlagt i artikel 4 i Rådets afgørelse 1999/468/EF –

[12] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I
FORMÅL, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1
Formål og anvendelsesområde

1. Denne forordning fastlægger mål, principper og regler for:

   a) produktion, markedsføring, import, eksport og kontrol af økologiske produkter

   b) brug af betegnelser, der henviser til økologisk produktion, i forbindelse med mærkning og reklame.

2. Denne forordning gælder for følgende landbrugs- og akvakulturprodukter, der skal markedsføres som økologiske:

   a) uforarbejdede vegetabilske og animalske produkter og dyr

   b) forarbejdede vegetabilske og animalske produkter til konsum (i det følgende benævnt "forarbejdede fødevarer")

   c) levende eller uforarbejdede akvakulturprodukter

   d) forarbejdede akvakulturprodukter til konsum

   e) foder.

   Forordningen gælder dog ikke for produkter fra jagt på vildt og fiskeri efter vildtlevende arter.

3. Denne forordning gælder i EF for erhvervsdrivende, der beskæftiger sig med følgende:

   a) primærproduktion

   b) forarbejdning af fødevarer og foder

   c) emballering, mærkning og reklame

   d) oplagring, transport og distribution

   e) import til og eksport fra EF

   f) markedsføring.

   Forordningen gælder dog ikke for cateringvirksomhed, virksomhedskantiner, institutionskøkkener, restauranter og andre tilsvarende madserviceordninger.

Artikel 2
Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) 'økologisk produktion': brug af økologiske produktionsmetoder på landbrugsbedriften samt aktiviteter i forbindelse med den videre forarbejdning, emballering og mærkning af et produkt i overensstemmelse med de mål, principper og regler, der fastlægges i denne forordning

b) 'økologisk produkt': et landbrugsprodukt, der er fremstillet økologisk

c) 'vegetabilsk produktion': produktion af vegetabilske landbrugsprodukter og høst af vilde vegetabilske produkter til erhvervsformål

d) 'animalsk produktion': produktion af husdyr og opdrættet vildt (også insekter)

e) 'akvakultur': opdræt eller dyrkning af vandorganismer, hvor der anvendes metoder, der har til formål at øge produktionen af de pågældende organismer ud over, hvad det naturlige miljø giver mulighed for, og hvor organismerne forbliver en fysisk eller juridisk persons ejendom under alle opdrætnings- eller dyrkningsfaserne, og indtil de er høstet

f) 'omlægning': overgangen fra ikke-økologisk til økologisk landbrug

g) 'tilberedning': aktiviteter i forbindelse med konservering og/eller forarbejdning af økologiske produkter (herunder slagtning og opskæring for animalske produkter), samt emballering og/eller ændringer i mærkningen vedrørende den økologiske produktionsmetode

h) 'markedsføring': markedsføring som defineret i artikel 3, nr. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002/EF[13]

i) 'mærkning': angivelser, oplysninger, fabriks- eller varemærker, billeder eller symboler, som er anført på emballager, dokumenter, skilte, etiketter, bånd eller halsetiketter af enhver art, der ledsager eller henviser til et produkt som omhandlet i artikel 1, stk. 2, første afsnit

j) 'myndighed': den centrale myndighed i en medlemsstat, der er ansvarlig for at tilrettelægge den offentlige kontrol af økologisk produktion, eller en anden myndighed, som har fået overdraget ansvaret herfor, og, hvis det er relevant, den tilsvarende myndighed i et tredjeland

k) 'kontrolorgan': uvildig tredjemand, som myndigheden har delegeret bestemte kontrolopgaver til

l) 'attest': en skriftlig bekræftelse, der udstedes af en myndighed eller et kontrolorgan, hvoraf det fremgår, at en virksomhed eller et bestemt parti produkter er fundet i overensstemmelse med de principper og regler, der gælder for økologisk produktion

m) 'overensstemmelsesmærke': bekræftelse af overensstemmelse med et bestemt sæt normer eller andre normative dokumenter i form af et mærke

n) 'ingrediens': ingrediens som defineret i artikel 6, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF[14]

---

[13] EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1642/2003 (EUT L 245 af 29.9.2003, s. 4).

[14] EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

o) ‘plantebeskyttelsesmidler’: produkter som defineret i artikel 2, nr. 1, i Rådets direktiv 91/414/EØF[15]

p) ‘genetisk modificeret organisme (GMO)’: en organisme som defineret i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF[16]

q) ‘fremstillet af GMO'er’: afledt helt eller delvis af GMO'er, dog uden at indeholde eller bestå af GMO'er

r) ‘produkter fremstillet ved hjælp af GMO’er’: fødevarer og fodertilsætningsstoffer, aromaer, vitaminer, enzymer, tekniske hjælpestoffer, visse produkter, der anvendes i foderstoffer (henhørende under direktiv 82/471/EØF[17]), plantebeskyttelsesmidler, gødningsstoffer og jordbehandlingsmidler, der er produceret ved at nære en organisme med stoffer, der helt eller delvis er GMO'er

s) ‘fødevarer’: fødevarer som defineret i artikel 2 i forordning (EF) nr. 178/2002

t) ‘foder’: foder som defineret i artikel 3, nr. 4, i forordning (EF) nr. 178/2002

u) ‘fodertilsætningsstoffer’: produkter som defineret i artikel 2, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003[18]

v) ‘tilsvarende’ eller ‘svarer til’, anvendt om forskellige ordninger eller foranstaltninger: at disse ordninger eller foranstaltninger er baseret på samme mål og principper.

AFSNIT II
MÅL OG PRINCIPPER FOR ØKOLOGISK PRODUKTION

Artikel 3
Mål

Med økologisk produktion forfølges følgende mål:

a) Der skal inden for rammerne af et praktisk, økonomisk levedygtigt landbrugsforvaltningssystem etableres en produktion af et bredt udvalg af produkter efter metoder, der:

   i) minimerer de negative konsekvenser for miljøet

   ii) bevarer og fremmer en høj grad af biodiversitet på landbrugsbedrifterne og i de omkringliggende områder

   iii) i så vid udstrækning som muligt bevarer naturressourcerne, herunder vand, jord, organiske stoffer og luft

   iv) overholder høje dyrevelfærdsnormer og navnlig opfylder dyrs artsspecifikke adfærdsbehov.

b) Der skal etableres en produktion af fødevarer og andre landbrugsprodukter, der imødekommer forbrugeres efterspørgsel efter varer, som er fremstillet ved hjælp af

---

15 EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.
16 EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1.
17 EFT L 213 af 21.7.1982, s. 8. Senest ændret ved direktiv 1999/20/EF (EFT L 80 af 25.3.1999, s. 20).
18 EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29.

naturlige processer eller processer, der kan sammenlignes med naturlige processer, og naturligt forekommende stoffer.

Artikel 4
Generelle principper

Følgende principper gælder for al økologisk produktion:

a) brug af levende organismer og mekaniske produktionsmetoder foretrækkes frem for brug af syntetiske materialer

b) brug af naturlige stoffer foretrækkes frem for brug af kemisk fremstillede stoffer, der kun må anvendes, hvis de naturlige stoffer ikke kan fås i handelen

c) GMO'er og produkter, der er fremstillet af eller ved hjælp af GMO'er, må ikke anvendes, med undtagelse af veterinærlægemidler

d) reglerne for økologisk produktion tilpasses til de lokale forhold, udviklingsstadier og specifikke husdyrbrugsmetoder, samtidig med at det fælles begreb 'økologisk produktion' bibeholdes.

Artikel 5
Principper, der gælder for landbrug

Ud over de generelle principper i artikel 4 gælder følgende principper for økologisk landbrug.

a) jordens frugtbarhed skal bevares og forbedres, jorderosion skal forebygges og bekæmpes, og forureningen skal minimeres

b) målet skal være at fremstille produkter af høj kvalitet frem for at maksimere produktionen

c) brugen af ikke-vedvarende ressourcer og ressourcer, der ikke stammer fra bedriften, skal minimeres

d) affald og biprodukter af vegetabilsk og animalsk oprindelse skal genbruges som ressource i den vegetabilske og animalske produktion og til energiproduktion

e) produktionsbeslutninger skal træffes under hensyntagen til den lokale eller regionale økologiske balance

f) planter skal hovedsagelig næres via jordbundens økosystem

g) dyre- og plantesundheden skal baseres på forebyggende metoder, herunder udvælgelse af passende racer og sorter

h) husdyrfoderet skal hovedsagelig komme fra den bedrift, hvor dyrene holdes, eller skal fremstilles i samarbejde med andre økologiske landbrug i samme region

i) der skal overholdes det højeste dyrevelfærdsniveau

j) produkter fra økologisk animalsk produktion skal komme fra dyr, der siden fødslen eller klækningen og gennem hele deres liv er blevet opdrættet på økologiske bedrifter

k) ved valg af racer skal langsomtvoksende stammer foretrækkes, og der skal tages hensyn til dyrenes evne til at tilpasse sig til lokale forhold, deres livskraft og modstandskraft over for sygdomme og sundhedsproblemer

l) økologisk husdyrfoder skal i det væsentlige bestå af landbrugsingredienser fra økologisk landbrug og naturlige ikke-landbrugsmæssige stoffer

m) der skal anvendes husdyrbrugsmetoder, der styrker immunsystemet og dyrenes naturlige forsvar mod sygdomme

n) akvakulturproduktion skal minimere de negative konsekvenser for vandmiljøet

o) foder, der anvendes i akvakultur, skal stamme fra bæredygtigt fiskeri eller i det væsentlige bestå af landbrugsingredienser fra økologisk landbrug og naturlige ikke-landbrugsmæssige stoffer

p) der må ikke holdes polyploide dyr.

Artikel 6
Principper, der gælder for forarbejdning

Ud over de generelle principper i artikel 4 gælder følgende principper for produktion af forarbejdede økologiske fødevarer og forarbejdet økologisk foder:

a) økologiske fødevarer og økologisk foder skal i det væsentlige fremstilles af landbrugsingredienser, der er økologiske, undtagen i tilfælde, hvor en økologisk ingrediens ikke kan fås i handelen

b) tilsætningsstoffer og tekniske hjælpestoffer anvendes i mindst muligt omfang, og kun hvor der er et grundlæggende teknologisk behov herfor

c) der må ikke anvendes ioniserende stråling.

AFSNIT III
PRODUKTIONSREGLER

KAPITEL 1
LANDBRUGSPRODUKTION

Artikel 7
Generelle regler for landbrugsproduktion

1. Hele den erhvervsmæssige del af en bedrift skal forvaltes i overensstemmelse med de krav, der gælder for økologisk produktion eller omlægning til økologisk produktion.

I overensstemmelse med de særlige vilkår, der skal fastlægges efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2, kan en bedrift imidlertid opdeles i tydeligt adskilte enheder, der ikke alle forvaltes efter økologiske produktionsregler.

Hvis en bedrift i overensstemmelse med andet afsnit ikke anvendes udelukkende til økologisk produktion, skal landbrugeren holde de jordarealer, dyr og produkter, der anvendes til økologisk produktion, adskilt fra resten og føre fyldestgørende logbøger, der dokumenterer denne adskillelse.

2. Landbrugere må ikke anvende GMO'er eller produkter, der er fremstillet af GMO'er, når de som følge af oplysninger på etiketten, eller andre dokumenter, der ledsager produktet, kan forventes at være vidende om tilstedeværelsen af GMO'er.

Hvis landbrugere anvender produkter, de har købt af tredjemand, til at producere økologiske fødevarer eller økologisk foder, skal de af sælgeren kræve en bekræftelse på, at de leverede produkter ikke er fremstillet ved hjælp af GMO'er.

Artikel 8

Regler for vegetabilsk produktion

1. Ud over de generelle regler i artikel 7 gælder følgende principper for økologisk vegetabilsk produktion.

a) økologisk vegetabilsk produktion skal være baseret på jordbearbejdnings- og dyrkningsmetoder, der bevarer eller øger jordens indhold af organiske stoffer, øger jordbundens stabilitet og biodiversitet og forhindrer jordpakning og jorderosion

b) jordens frugtbarhed og biologiske aktivitet skal bevares og øges ved flerårig vekseldrift, der omfatter grøngødning og udbringning af staldgødning og organisk materiale fra økologiske bedrifter

c) derudover må der anvendes gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, der er forenelige med målene og principperne for økologisk produktion, hvis de er godkendt i henhold til artikel 11.

d) der må ikke anvendes kvælstofgødning

e) alle de dyrkningsmetoder, der anvendes, skal forebygge eller minimere forureningen af miljøet

f) forebyggelse af skader forårsaget af skadegørere, sygdomme og ukrudt, skal først og fremmest bygge på valg af arter og sorter, vekseldrift og dyrkningsmetoder

g) når en afgrøde er truet, må der anvendes plantebeskyttelsesmidler, der er forenelige med målene og principperne for økologisk produktion, hvis de er godkendt i henhold til artikel 11.

h) brugen af godkendte syntetiske stoffer er underlagt betingelser og begrænsninger med hensyn til, hvilke afgrøder de må anvendes på, anvendelsesmetoden, doseringen, fristerne for anvendelsen og kontakten med afgrøden

i) der må kun anvendes økologisk produceret udsæd og formeringsmateriale. Til dette formål skal moderplanten, hvis der er tale om udsæd, og forældreplanten, hvis der er tale om vegetativt formeringsmateriale, være produceret i overensstemmelse med de regler, der er fastlagt i denne forordning i mindst én generation, eller i tilfælde af flerårige afgrøder, i to vækstsæsoner.

2. Indsamling af spiselige planter og dele heraf, der vokser naturligt i naturområder, skove og landbrugsområder, anses for en økologisk produktionsmetode, forudsat at:

a) disse områder i en periode på tre år før indsamlingen ikke er blevet behandlet med andre produkter end dem, der er godkendt i henhold til artikel 11

b) indsamlingen ikke påvirker naturtypens stabilitet eller bevarelsen af arterne i indsamlingsområdet.

Artikel 9
Regler for animalsk produktion

Ud over de generelle regler i artikel 7 gælder følgende principper for økologisk animalsk produktion.

a) med hensyn til dyrenes oprindelse:

i) økologiske husdyr skal være født og opdrættet på økologiske bedrifter

ii) til avlsformål kan der bringes ikke-økologisk opdrættede dyr ind på en bedrift under særlige betingelser, der skal fastsættes efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2

b) med hensyn til opdrætsmetoder og opstaldningsforhold:

i) personer, der holder dyr, skal have de nødvendige kundskaber og færdigheder for at kunne tilgodese dyrs sundhed og velfærd

ii) opdrætsmetoderne, herunder belægningsgraden, og opstaldningsforholdene skal sikre, at dyrenes udviklingsmæssige, fysiologiske og etologiske behov opfyldes

iii) dyrene skal have permanent adgang til udendørs arealer, fortrinsvis græsningsarealer, når vejrforholdene og jordbundens tilstand tillader det

iv) antallet af dyr skal begrænses for at minimere overgræsning, optrampning af jorden, erosion og forurening forårsaget af dyrene eller spredningen af deres gødning

v) økologiske dyr skal holdes adskilt fra, eller skal umiddelbart kunne adskilles fra, andre dyr

vi) tøjring eller isolering af dyr er forbudt, medmindre det kun berører enkelte dyr i et begrænset tidsrum og er begrundet i sikkerheds-, velfærds- eller veterinærhensyn

vii) når dyr transporteres til slagterier, skal transporttiden holdes nede på et minimum

viii) enhver form for lidelse, herunder lemlæstelse, skal holdes nede på et minimum

ix) bigårde skal placeres i områder, der sikrer bierne nektar- og pollenkilder, som i det væsentlige består af økologiske afgrøder og/eller vild bevoksning, og de skal ligge i tilstrækkelig afstand fra kilder, der medfører forurening af biavlsprodukterne

x) bistader og materialer, der anvendes til biavl, skal være lavet af naturlige materialer

xi) det er forbudt at tilintetgøre bierne på bitavlerne i forbindelse med indsamling af biavlsprodukter.

c) med hensyn til avl:

i) forplantning må ikke fremmes ved hormonbehandling, medmindre der er tale om behandling af reproduktionsforstyrrelser

ii) der må ikke gøres brug af kloning og embryotransplantation

iii) et passende valg af race skal medvirke til at forebygge lidelser og undgå, at det bliver nødvendigt at lemlæste dyr

d) med hensyn til foder:

i) dyr skal fodres med økologisk foder, som kan omfatte andele af foder fra bedriftsenheder, der er under omlægning til økologisk produktion, og foderet skal opfylde dyrenes næringsmæssige behov i de forskellige faser af deres udvikling

ii) dyr skal have permanent adgang til græsningsarealer eller grovfoder

iii) der må kun anvendes fodertilsætningsstoffer, der er godkendt i henhold til artikel 11

iv) der må ikke anvendes vækstfremmere og syntetiske aminosyrer

v) diende pattedyr skal fodres med naturlig mælk, fortrinsvis modermælk

e) med hensyn til sygdomsforebyggelse og dyrlægebehandling:

i) sygdomsforebyggelse skal bygge på udvælgelse af racer og stammer, opdrætsmetoder, højkvalitetsfoder og motion, en passende belægningsgrad og opstaldning under tilstrækkeligt gode og hygiejniske forhold.

ii) sygdomsudbrud skal behandles øjeblikkeligt for at undgå, at dyrene lider; om nødvendigt må der anvendes allopatiske veterinærlægemidler, herunder antibiotika, når fytoterapeutiske, homøopatiske og andre midler er uegnede.

Artikel 10

Produktionsregler for akvakultur

1. Produktionsreglerne for økologisk akvakultur, herunder reglerne for omlægning, fastsættes af Kommissionen efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2, og under hensyntagen til de mål og principper, der er fastlagt i afsnit II.

2. Indtil de regler, der er nævnt i stk. 1, er vedtaget, anvendes der nationale regler, eller i mangel af sådanne, private normer, der er godkendt eller anerkendt af medlemsstaten, forudsat at de forfølger de samme mål og principper som dem, der er fastlagt i afsnit II.

Artikel 11

Brug af bestemte produkter og stoffer i økologisk landbrug

1. Kommissionen fastsætter efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2, og under hensyntagen til de mål og principper, der er fastlagt i afsnit II, særlige kriterier for godkendelse af følgende produkter og stoffer til brug i økologisk landbrug:

a) plantebeskyttelsesmidler

b) gødning og jordforbedringsmidler

c) vegetabilske, animalske og mineralske fodermidler

d) fodertilsætningsstoffer

e) rengøringsmidler

f) andre stoffer.

2. Kommissionen træffer efter den procedure, der er nævnt til i artikel 31, stk. 2, afgørelse om godkendelse af de produkter og stoffer, der er nævnt i stk. 1, og fastsætter betingelser og begrænsninger for brugen heraf.

Artikel 12
Omlægning til økologisk produktion

Følgende regler gælder for bedrifter, der omlægges til økologisk produktion:

a) Forud for den første vækstsæson for afgrøder, der skal dyrkes efter økologiske produktionsmetoder, må der i et tidsrum, der fastsættes efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2, ikke være brugt produkter, der ikke er tilladt i økologisk landbrug.

b) Eksisterende dyr på bedriften kan anses for økologiske efter en overgangsperiode, som fastsættes efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2.

c) Mælk og mejeriprodukter fra malkekvæg, der tidligere ikke var økologiske, kan sælges som økologiske produkter efter en periode, som fastsættes efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2.

d) På bedrifter, der delvis producerer økologisk og delvis er under omlægning til økologisk produktion, skal landbrugeren holde jordarealer, dyr og produkter adskilt og føre fyldestgørende logbøger, der dokumenterer denne adskillelse.

KAPITEL 2
PRODUKTION AF FODER

Artikel 13
Regler for produktion af foder

1. Produktionen af økologisk foder skal holdes adskilt fra produktionen af ikke-økologisk foder.

2. Økologiske fodermidler og/eller fodermidler fra en produktion, der er under omlægning, må ikke anvendes samtidig med de samme fodermidler, der er produceret efter ikke-økologiske metoder, til fremstilling af et økologisk foderprodukt.

3. Der må ikke anvendes hexan og andre organiske opløsningsmidler.

4. Foderproducenterne må ikke anvende GMO'er eller produkter, der er fremstillet af GMO'er, når de som følge af oplysninger på etiketten, eller andre dokumenter, der ledsager produktet, kan forventes at være vidende om tilstedeværelsen af GMO'er.

Hvis foderproducenterne anvender ingredienser og tilsætningsstoffer, de har købt af tredjemand, til at producere foder til økologiske husdyr, skal de af sælgeren kræve en bekræftelse på, at de leverede produkter ikke er fremstillet ved hjælp af GMO'er.

KAPITEL 3
FREMSTILLING AF FORARBEJDEDE PRODUKTER

Artikel 14
Generelle regler for fremstilling af forarbejdede produkter

1. Følgende kriterier gælder for sammensætningen af forarbejdede økologiske fødevarer:

   a) mindst 95 vægtprocent af produktets ingredienser af landbrugsoprindelse skal være økologiske

   b) ingredienser, der ikke er af landbrugsoprindelse, og tekniske hjælpestoffer må kun anvendes, hvis de er godkendt i henhold til artikel 15

   c) ikke-økologiske landbrugsingredienser må kun anvendes, hvis de er godkendt i henhold til artikel 15.

2. Ekstraktion, forarbejdning og oplagring af økologiske fødevarer skal udføres med forsigtighed for at undgå, at ingrediensernes egenskaber går tabt. Der må ikke anvendes stoffer og metoder, der genskaber disse egenskaber eller retter op på følgerne af en forsømmelig forarbejdning af disse produkter.

3. Forarbejdningsvirksomhederne må ikke anvende GMO'er eller produkter, der er fremstillet af GMO'er, når de som følge af oplysninger på etiketten, eller andre dokumenter, der ledsager produktet, kan forventes at være vidende om tilstedeværelsen af GMO'er.

Hvis forarbejdningsvirksomhederne anvender ingredienser og tekniske hjælpestoffer, som de har købt af tredjemand, til at producere økologiske fødevarer eller økologisk foder, skal de af sælgeren kræve en bekræftelse på, at de leverede produkter ikke er fremstillet ved hjælp af GMO'er.

Artikel 15
Brug af bestemte produkter og stoffer til forarbejdning

1. Kommissionen fastsætter efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2, og under hensyntagen til de mål og principper, der er fastlagt i afsnit II, særlige kriterier for godkendelse af ingredienser af ikke-landbrugsmæssig oprindelse og tekniske hjælpestoffer, der må anvendes til produktion af forarbejdede økologiske fødevarer.

2. Kommissionen fastsætter efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2, og under hensyntagen til de mål og principper, der er fastlagt i afsnit II, særlige kriterier for godkendelse af landbrugsingredienser, der ikke er økologiske, men som må

anvendes til produktion af forarbejdede økologiske fødevarer i tilfælde, hvor en økologisk ingrediens ikke kan fås i handelen.

3. Kommissionen træffer efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2, afgørelse om godkendelse af de produkter og stoffer, der er nævnt i stk. 1 og 2, og fastsætter, hvis det er nødvendigt, betingelser og begrænsninger for brugen heraf.

KAPITEL 4
FLEKSIBILITET

Artikel 16
Mindre restriktive produktionsregler

1. Kommissionen kan efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2, og på de betingelser, der er beskrevet i stk. 2, samt under hensyntagen til de mål og principper, der er fastlagt i afsnit II, dispensere fra produktionsreglerne i kapitel 1–3.

2. Dispensationerne, jf. stk. 1, skal begrænses til et minimum og må kun gives i følgende tilfælde:

   a) når de er nødvendige for, at bedriftsenheder, der indleder en økologisk produktion, kan blive rentable, især for bedrifter i områder, hvor udviklingen af økologisk produktion er i en tidlig fase.

   b) når de er nødvendige for at sikre, at den økologiske produktion kan opretholdes på bedrifter, der er udsat for ugunstige klimatiske, geografiske eller strukturelle forhold

   c) når de er nødvendige for at sikre adgang til foder, udsæd og vegetativt formeringsmateriale, levende dyr og andre rå- og hjælpestoffer, hvis disse ikke kan fås i handelen i økologisk form

   d) når de er nødvendige for at sikre adgang til landbrugsingredienser, hvis sådanne ingredienser ikke kan fås i handelen i økologisk form

   e) når de er nødvendige for at løse specifikke problemer i forbindelse med økologisk husdyrbrug

   f) når de er nødvendige for at sikre en fortsat produktion af traditionelle fødevarer, der har været almindelig kendt i mindst en generation

   g) når midlertidige foranstaltninger er nødvendige for, at en økologisk produktion kan videreføres eller genoptages i en katastrofesituation

   h) når der pålægges restriktioner og forpligtelser til beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed i henhold til EF-retsforskrifterne.

3. Kommissionen kan efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2, fastsætte særlige betingelser for at give dispensation i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1.

AFSNIT IV
MÆRKNING

Artikel 17

Brug af betegnelser, der henviser til økologisk produktion

1. De betegnelser, der er opført i bilag I, samt afledninger heraf eller diminutivformer, må anvendes, hver for sig eller i kombination, overalt i EF og på alle EF-sprog i forbindelse med mærkning af og reklame for et produkt, der er fremstillet og kontrolleret eller importeret i overensstemmelse med denne forordning.

2. De betegnelser, der er opført i bilag I, samt afledninger heraf eller diminutivformer, må ikke anvendes nogen steder i EF eller på noget EF-sprog, hverken hver for sig eller i kombination, i forbindelse med mærkning af og reklame for et produkt, der er ikke fremstillet og kontrolleret eller importeret i overensstemmelse med denne forordning, medmindre betegnelserne helt klart ikke kan forbindes med landbrugsproduktion.

3. De betegnelser, der er opført i bilag I, samt afledninger heraf eller diminutivformer, må ikke anvendes, hverken hver for sig eller i kombination, i forbindelse med et produkt, der er mærket med en oplysning om, at produktet indeholder GMO'er, består af GMO'er eller er fremstillet ved hjælp af GMO'er.

4. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at denne artikel overholdes.

5. Kommissionen kan tilpasse listen over betegnelser i bilag I efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2.

Artikel 18

Obligatoriske angivelser

1. Når de betegnelser, der er omhandlet i artikel 17, eller afledninger heraf eller diminutivformer anvendes til mærkning af produkter, der er fremstillet i EF, skal følgende oplysninger også være anført på etiketten:

   a) kodenummeret, jf. artikel 22, stk. 7, på det organ, der er ansvarligt for de kontrolforanstaltninger, som den erhvervsdrivende er undergivet

   b) mindst én af de angivelser, der er opført i bilag II, med versaler, hvis det logo, der er omhandlet i artikel 19, ikke anvendes.

2. De angivelser, der er nævnt i stk. 1, skal anbringes på et iøjnefaldende sted på en sådan måde, at de er klart synlige, letlæselige og ikke kan slettes.

   Herudover fastsætter Kommissionen efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2, særlige kriterier for, hvordan de angivelser, der er nævnt i stk. 1, skal udformes, og hvor store bogstaverne skal være.

3. Kommissionen kan tilpasse listen over angivelser i bilag II efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2.

4. I forbindelse med produkter, der importeres fra tredjelande, er det valgfrit at anvende de angivelser, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 19
EF-logo for økologisk produktion

Kommissionen fastlægger efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2, et EF-logo, der må anvendes i forbindelse med mærkning og præsentation af samt reklame for produkter, der er fremstillet og kontrolleret eller importeret i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 20
Påstande på etiketter og i reklame

1. Etiketter og reklame må ikke indeholde generelle påstande om, at bestemte private eller nationale økologiske normer er strengere, mere økologiske eller på anden måde bedre end reglerne i denne forordning eller andre økologiske normer.

   Henvisninger til specifikke elementer i den produktionsmetode, der er benyttet til at fremstille et bestemt produkt, må kun anføres på etiketter og i reklame på betingelse af, at de er sande og på anden vis i overensstemmelse med de generelle mærkningsbestemmelser, der er fastlagt i direktiv 2000/13/EF.

2. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at bestemmelserne i denne artikel overholdes.

3. Kommissionen kan efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2, vedtage foranstaltninger til at sikre, at denne artikel overholdes.

Artikel 21
Særlige mærkningsbestemmelser

Kommissionen fastsætter efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2, særlige mærkningsbestemmelser for økologisk foder og produkter fra bedrifter, der er under omlægning.

AFSNIT V
KONTROLFORANSTALTNINGER

Artikel 22
Kontrolordning

1. Medlemsstaterne etablerer i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 882/2004 en ordning til kontrol af de aktiviteter, der er nævnt i artikel 1, stk. 3, i nærværende forordning.

2. I henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 882/2004 fastsættes arten og hyppigheden af kontrolforanstaltningerne på grundlag af en analyse af risikoen for uregelmæssigheder inden for hvert af de aktivitetsområder, der er nævnt i artikel 1, stk. 3, i nærværende forordning.

3. I overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EF) nr. 882/2004 udpeger medlemsstaterne den myndighed, der er ansvarlig for den kontrol, der skal føres i henhold til kontrolordningen.

4. Myndigheden kan i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 882/2004 delegere visse kontrolopgaver til et eller flere kontrolorganer.

   Kontrolorganerne skal opfylde kravene i den europæiske standard EN 45011 eller ISO-vejledning 65, 'Generelle krav til organer, der udfører produktcertificering' i den udgave, der senest er bekendtgjort ved offentliggørelse i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Anerkendte kontrolorganer skal give myndigheden adgang til deres kontorer og anlæg og giver alle oplysninger og enhver hjælp, som myndigheden skønner påkrævet, for at den kan varetage sine forpligtelser i henhold til denne artikel.

6. Myndigheden må ikke delegere følgende opgaver til kontrolorganerne:

   a) tilsyn med og revision af andre kontrolorganer

   b) beføjelsen til at give dispensationer, jf. artikel 16, medmindre der gives mulighed herfor i de særlige betingelser, som Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3.

7. Medlemsstaterne tildeler hvert organ, der er kvalificeret til at føre kontrol i henhold til denne forordning, et kodenummer.

8. De anerkendte kontrolorganer sender senest den 31. januar hvert år myndigheden en liste over de erhvervsdrivende, som var undergivet deres kontrol den 31. december det foregående år, ledsaget af en sammenfattende rapport over de kontrolforanstaltninger, der er gennemført i det foregående år.

Artikel 23
Deltagelse i kontrolordningen

1. Erhvervsdrivende, der producerer, tilbereder eller oplagrer produkter som omhandlet i artikel 1, stk. 2, første afsnit, eller importerer sådanne produkter fra et tredjeland eller eksporterer dem til et tredjeland med henblik på efterfølgende markedsføring heraf, eller som markedsfører sådanne produkter, skal:

   a) give meddelelse herom til myndigheden i den medlemsstat, hvor denne aktivitet udøves

   b) lade virksomheden omfatte af kontrolordningen

2. Medlemsstaterne kan fritage erhvervsdrivende, der sælger sådanne produkter direkte til den endelige forbruger eller den endelige bruger, fra anvendelsen af denne artikel, forudsat at de kun producerer, tilbereder eller oplagrer sådanne produkter i forbindelse med salgsstedet, og ikke importerer sådanne produkter fra et tredjeland.

3. Medlemsstaterne sikrer, at erhvervsdrivende, der overholder reglerne i denne forordning, og som betaler et rimeligt gebyr som bidrag til kontrolomkostningerne, har ret til at være omfattet af kontrolordningen.

4. Myndigheden fører en ajourført fortegnelse med navne og adresser på de erhvervsdrivende, der er omfattet af kontrolordningen.

Artikel 24
Attest

1 Myndigheden og de anerkendte kontrolorganer kan udstede attester, herunder give ret til at anvende deres overensstemmelsesmærker til bekræftelse af overensstemmelse med økologiske normer til erhvervsdrivende, som er omfattet af kontrolordningen.

2. En myndighed kan ikke afvise at udstede attester for produkter, der opfylder kravene i denne forordning, eller nægte erhvervsdrivende ret til at anvende myndighedens overensstemmelsesmærke på sådanne produkter.

3. Et kontrolorgan kan ikke afvise at udstede attester for produkter, som et andet anerkendt kontrolorgan har udstedt attest for eller nægte erhvervsdrivende ret til at anvende dets overensstemmelsesmærke på sådanne produkter, hvis sidstnævnte kontrolorgan har vurderet og bekræftet, at de er i overensstemmelse med økologiske normer, der svarer til det førstnævnte kontrolorgans.

Et kontrolorgan, der afviser at udstede en attest eller at give ret til at anvende dets overensstemmelsesmærke, skal fremlægge bevis for, at de økologiske normer, efter hvilke der allerede er udstedt attest for det pågældende produkt, ikke svarer til dets egne normer.

Gebyrerne for udstedelse af attester og indrømmelse af ret til at anvende overensstemmelsesmærker skal være rimelige.

Artikel 25
Foranstaltninger i tilfælde af overtrædelser og uregelmæssigheder

1. Myndigheden skal:

a) hvis der konstateres en uregelmæssighed med hensyn til overholdelse af kravene i denne forordning, sikre, at de betegnelser og angivelser og det logo, der er omhandlet i artikel 17, 18 og 19, ikke anvendes på hele det parti eller hele den produktion, der er berørt af uregelmæssigheden.

b) hvis der konstateres en overtrædelse, som er åbenlys eller har langvarig virkning, forbyde den pågældende erhvervsdrivende at markedsføre produkter forsynet med angivelser, som henviser til den økologiske produktionsmetode, for et tidsrum, der skal fastsættes af myndigheden.

2. Oplysninger om uregelmæssigheder eller overtrædelser, der har betydning for et produkts økologiske status, udveksles øjeblikkelig mellem de berørte kontrolorganer, myndigheder og medlemsstater og meddeles, hvor det er relevant, Kommissionen.

Hvilket niveau oplysningerne udveksles på afhænger af, hvor alvorlig og omfattende uregelmæssigheden eller overtrædelsen er.

Kommissionen kan efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2, fastsætte nærmere bestemmelser om udvekslingen af oplysninger.

Artikel 26
Udveksling af oplysninger

Efter anmodning, der er begrundet i nødvendigheden af at garantere, at et produkt er fremstillet i overensstemmelse med denne forordning, udveksler myndighederne og kontrolorganerne relevante oplysninger om resultaterne af deres kontrol med andre myndigheder og kontrolorganer. De kan også udveksle oplysninger på eget initiativ.

AFSNIT VI
HANDEL MED TREDJELANDE

Artikel 27
Import fra tredjelande

1. Et produkt, der importeres fra et tredjeland, kan markedsføres i EF mærket som økologisk, hvis det er i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i afsnit II, III, og IV i denne forordning.

2. En erhvervsdrivende i et tredjeland, der ønsker at markedsføre sine produkter i EF mærket som økologiske på de vilkår, der er fastsat i stk. 1, skal lade sin virksomhed kontrollere af en myndighed eller et kontrolorgan som omhandlet i afsnit V, for så vidt som myndigheden eller organet fører kontrol i produktionstredjelandet, eller af et kontrolorgan, som er anerkendt i henhold til stk. 5.

3. Et produkt, der importeres fra et tredjeland, kan også markedsføres i EF mærket som økologisk, hvis:

   a) produktet er fremstillet i overensstemmelse med produktionsnormer, der svarer til dem, der gælder for økologisk produktion i EF, eller i overensstemmelse med de internationalt anerkendte normer, der er fastsat i retningslinjerne fra *Codex Alimentarius*

   b) producenten har været omfattet af kontrolforanstaltninger, der svarer til EF-kontrolordningens, eller som er i overensstemmelse med retningslinjerne fra *Codex Alimentarius*

   c) den erhvervsdrivende i et tredjeland, som ønsker at markedsføre sin produkter i EF mærket som økologiske på betingelserne i dette stykke, har ladet sin virksomhed kontrollere efter en kontrolordning, der er anerkendt i henhold til stk. 4, eller af et kontrolorgan, som er anerkendt i henhold til stk. 5

   d) produktet er omfattet af en attest udstedt af myndighederne eller kontrolorganerne i et tredjeland, der er anerkendt i henhold til stk. 4, eller af et kontrolorgan, som er anerkendt i henhold til stk. 5, hvori det bekræftes, at produktet opfylder betingelserne i nærværende stykke.

4. Kommissionen anerkender efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2, de tredjelande, hvis produktionsnormer og kontrolforanstaltninger svarer til dem, der gælder i EF, eller som er i overensstemmelse med de internationalt anerkendte normer, som er fastsat i retningslinjerne fra *Codex Alimentarius*, og opstiller en liste over disse lande.

Ved behandlingen af en anmodning om anerkendelse opfordrer Kommissionen tredjelandet til at fremlægge alle de nødvendige oplysninger. Kommissionen kan pålægge eksperter at foretage en undersøgelse på stedet af det pågældende tredjelands produktionsregler og kontrolforanstaltninger.

5. For produkter, der importeres fra et tredjeland, der ikke er anerkendt i henhold til stk. 4, anerkender Kommissionen efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2, hvis den erhvervsdrivende ikke har ladet sin virksomhed kontrollere af en kontrolmyndighed eller et kontrolorgan som omhandlet i afsnit V, kontrolorganer, der er kvalificeret til at føre kontrol og udstede attester i det pågældende tredjeland med henblik på anvendelsen af stk. 3, og opstiller en liste over disse kontrolorganer.

Kommissionen behandler alle anmodninger om anerkendelse fra offentlige eller private kontrolorganer i et tredjeland.

Ved behandlingen af en anmodning om anerkendelse opfordrer Kommissionen kontrolorganet til at fremlægge alle de nødvendige oplysninger. Kommissionen kan også pålægge eksperter at foretage en undersøgelse på stedet af produktionsreglerne og det pågældende kontrolorgans kontrol i tredjelandet.

AFSNIT VII
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER OG OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 28
Fri bevægelighed for økologiske produkter

Medlemsstaterne må ikke med henvisning til produktionsmetoden, mærkningen eller angivelsen af produktionsmetoden forbyde eller begrænse markedsføringen af økologiske produkter, der er i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 29
Fremsendelse af oplysninger til Kommissionen

Medlemsstaterne fremsender hvert år følgende oplysninger til Kommissionen:

a) navn og adresse på myndighederne

b) en liste over kontrolorganer og deres kodenummer, og hvor det er relevant, deres overensstemmelsesmærker.

Artikel 30
Statistiske oplysninger

Medlemsstaterne fremsender de statistiske oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen og opfølgningen af denne forordning, til Kommissionen. Hvilke statistiske oplysninger der skal foreligge fastlægges inden for rammerne af Fællesskabets statistiske program.

Artikel 31
Forvaltningskomitéen for økologisk produktion

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for økologisk produktion (i det følgende benævnt "komitéen").

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF[19].

3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

4. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 32
Gennemførelsesbestemmelser

Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelser til denne forordning efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2, under hensyntagen til de mål og principper, der er fastlagt i afsnit II. Gennemførelsesbestemmelserne skal navnlig omfatte:

a) gennemførelsesbestemmelser til produktionsreglerne i afsnit III, navnlig for så vidt angår de særlige krav og betingelser, som landbrugere og andre producenter af økologiske produkter skal overholde

b) gennemførelsesbestemmelser til mærkningsreglerne i afsnit IV

c) gennemførelsesbestemmelser til den kontrolordning, der er fastlagt i afsnit V, navnlig for så vidt angår de særlige kriterier for delegering af opgaver til private kontrolorganer og kriterierne for anerkendelse af sådanne organer

d) gennemførelsesbestemmelser til reglerne for import fra tredjelande i afsnit VI, navnlig for så vidt angår de kriterier og procedurer, der skal følges i forbindelse med anerkendelse i henhold til artikel 27 af tredjelande og kontrolorganer, herunder offentliggørelse af lister over anerkendte tredjelande og kontrolorganer, og for så vidt angår den attest, der er nævnt i artikel 27, stk. 3, litra d).

Artikel 33
Ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91

1. Forordning (EØF) nr. 2092/91 ophæves med virkning fra den 1. januar 2009.

2. Henvisninger til den ophævede forordning (EØF) nr. 2092/91 gælder som henvisninger til nærværende forordning.

[19] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 34

Overgangsforanstaltninger

Foranstaltninger, der skal lette overgangen fra de bestemmelser, der er fastlagt ved forordning (EØF) nr. 2092/91, til nærværende forordning, kan vedtages efter den procedure, der er nævnt i artikel 31, stk. 2.

Artikel 35

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

De betegnelser, der er nævnt i artikel 17, stk. 1

– ES: ecológico

– CS: ekologické

– DA: økologisk

– DE: ökologisch, biologisch

– ET: mahe, ökoloogiline

– EL: βιολογικό

– EN: organic

– FR: biologique

– GA: orgánach

– IT: biologico

– LV: bioloģiskā

– LT: ekologiškas

– HU: ökológiai

– MT: organiku

– NL: biologisch

– PL: ekologiczne

– PT: biológico

– SK: ekologické

– SL: ekološki

– FI: luonnonmukainen

– SV: ekologisk.

BILAG II

De angivelser, der er nævnt i artikel 18, stk. 1, litra b)

– UE-ECOLÓGICO

– EU-EKOLOGICKÉ

– EU-ØKOLOGISK

– EU-ÖKOLOGISCH

– EL-MAHE

– EL-ÖKOLOOGILINE

– ΕΕ-ΒΙΟΛΟΓΙΚΌ

– EU-ORGANIC

– UE-BIOLOGIQUE

– AE-ORGÁNACH

– UE-BIOLOGICO

– ES-BIOLOĢISKĀ

– ES-EKOLOGIŠKAS

– EU-ÖKOLÓGIAI

– EU-ORGANIKU

– EU-BIOLOGISCH

– UE-EKOLOGICZNE

– EU-EKOLOGICKE

– EU-EKOLOSKI

– EU-LUONNONMUKAINEN

– EU-EKOLOGISK.

2005/0279 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[20] og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Da der er behov for at sætte skub i gennemførelsen af EU-aktionsplanen for økologiske fødevarer og økologisk landbrug[21] ved hjælp af konkrete foranstaltninger med henblik på forenkling og overordnet sammenhæng, vil Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91[22] blive ophævet den [1. januar 2009] og afløst af Rådets forordning (EF) nr. ..../2006 af […] om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter[23].

(2) I henhold til den nye ordning, der indføres ved forordning (EF) nr. ..../2006 for import af økologiske produkter fra tredjelande, bør økologiske produkter, der importeres til EF, kunne markedsføres i EF mærket som økologiske, hvis de er blevet fremstillet i henhold til produktionsregler og kontrolforanstaltninger, der er i overensstemmelse med eller svarer til EF-reglerne.

(3) Med henblik herpå bør tredjelande, hvis produktionsnormer og kontrolforanstaltninger svarer til dem, der anvendes i EF, anerkendes, og der bør offentliggøres en liste over dem. Kontrolorganer, der er kvalificeret til at føre kontrol i lande, der ikke står på listen over anerkendte tredjelande, bør også anerkendes og opføres på en liste. Erhvervsdrivende i tredjelande, der producerer i fuld overensstemmelse med EF-reglerne, bør have mulighed for at vælge at lade deres virksomhed kontrollere af de myndigheder og kontrolorganer, som medlemsstaterne udpeger.

(4) I henhold til artikel 11, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 2092/91 har medlemsstaterne indtil den 31. december 2006 mulighed for at give tilladelse til import af individuelle produkter på visse betingelser. Denne artikel bør ændres, så den nugældende importordning kan blive afløst af den nye importordning fra den nævnte dato.

---

20 EUT C …, af …, s. ….
21 KOM(2004) 415 endelig.
22 EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1. Senest ændret ved …
23 EUT L ..., af ....2006, s. ...

(5) Den nye importordning bør dermed gælde fra den 1. januar 2007. Der bliver dog ikke ret lang tid til at gennemføre den, især ikke når det gælder anerkendelse af kontrolorganer, som er kvalificeret til at føre kontrol i de lande, som ikke står på listen over anerkendte tredjelande. For ikke at afbryde den internationale samhandel bør medlemsstaterne fortsat have mulighed for at give tilladelse til import af individuelle produkter, indtil de foranstaltninger, som kræves, for at den nye importordning kan fungere, er blevet gennemført.

(6) Forordning (EØF) nr. 2092/91 bør ændres i overensstemmelse hermed -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2092/91 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 10, stk. 1, litra b), affattes således:

"b) har været undergivet den kontrolordning, der er omhandlet i artikel 9, eller for så vidt angår produkter, der er importeret i henhold til artikel 11, stk. 3 og 6, tilsvarende foranstaltninger;"

2) Artikel 11 affattes således:

"Artikel 11

1. Et produkt, der importeres fra et tredjeland, kan markedsføres i EF mærket som økologisk, hvis det er i overensstemmelse med de produktionsregler, der er fastsat i denne forordning.

2. En erhvervsdrivende i et tredjeland, der i henhold til stk. 1 ønsker at markedsføre sine produkter i EF mærket som økologiske, skal lade sin virksomhed kontrollere af en kontrolmyndighed eller et kontrolorgan som omhandlet i artikel 9, for så vidt som myndigheden eller organet fører kontrol i produktionstredjelandet, eller af et kontrolorgan, som er anerkendt i henhold til nærværende artikels stk. 5.

3. Et produkt, der importeres fra et tredjeland, kan også markedsføres i EF mærket som økologisk, hvis:

a) produktet er fremstillet i overensstemmelse med produktionsnormer, der svarer til dem, der gælder for økologisk produktion i EF, eller i overensstemmelse med de internationalt anerkendte normer, der er fastsat i retningslinjerne fra *Codex Alimentarius*

b) producenten har været omfattet af kontrolforanstaltninger, der svarer til EF-kontrolordningens, eller som er i overensstemmelse med retningslinjerne fra *Codex Alimentarius*

c) den erhvervsdrivende i et tredjeland, som ønsker at markedsføre sin produkter i EF mærket som økologiske på betingelserne i dette stykke, har ladet sin virksomhed kontrollere efter en kontrolordning, der er

anerkendt i henhold til stk. 4, eller af et kontrolorgan, som er anerkendt i henhold til stk. 5

d) produktet er omfattet af en attest udstedt af myndighederne eller kontrolorganerne i et tredjeland, der er anerkendt i henhold til stk. 4, eller af et kontrolorgan, som er anerkendt i henhold til stk. 5, hvori det bekræftes, at produktet opfylder betingelserne i nærværende stykke.

4. Kommissionen anerkender efter den procedure, der er nævnt i artikel 14, stk. 2, de tredjelande, hvis produktionsnormer og kontrolforanstaltninger svarer til dem, der gælder i EF, eller som er i overensstemmelse med de internationalt anerkendte normer, som er fastsat i retningslinjerne fra *Codex Alimentarius*, og offentliggør en liste over disse lande.

Ved behandlingen af en anmodning om anerkendelse opfordrer Kommissionen tredjelandet til at fremlægge alle de nødvendige oplysninger. Kommissionen kan pålægge eksperter at foretage en undersøgelse på stedet af det pågældende tredjelands produktionsregler og kontrolforanstaltninger.

5. For produkter, der importeres fra et tredjeland, der ikke er anerkendt i henhold til stk. 4, anerkender Kommissionen efter den procedure, der er nævnt i artikel 14, stk. 2, hvis den erhvervsdrivende ikke har ladet sin virksomhed kontrollere af en kontrolmyndighed eller et kontrolorgan som omhandlet i artikel 9, kontrolorganer, der er kvalificeret til at føre kontrol og udstede attester i det pågældende tredjeland med henblik på anvendelsen af stk. 2 eller 3 i nærværende artikel, og offentliggør en liste over disse kontrolorganer.

Kommissionen behandler alle anmodninger om anerkendelse fra offentlige eller private kontrolorganer i et tredjeland.

Ved behandlingen af en anmodning om anerkendelse opfordrer Kommissionen kontrolorganet til at fremlægge alle de nødvendige oplysninger. Kommissionen kan pålægge eksperter at foretage en undersøgelse på stedet af produktionsreglerne og det pågældende kontrolorgans kontrol i tredjelandet.

6. For en periode, der udløber seks måneder efter offentliggørelsen af den første liste over kontrolorganer, der er anerkendt i henhold til stk. 5, kan en medlemsstats myndighed give medlemsstatens importører tilladelse til at markedsføre produkter, der er importeret fra tredjelande, som ikke står på den liste, som er nævnt i stk. 4, forudsat at importøren fremlægger tilstrækkeligt bevis for, at betingelserne i stk. 3, litra a) og b), er opfyldt. Ophører betingelserne med at være opfyldt, inddrages tilladelsen straks.

Det importerede produkt skal være omfattet af en attest udstedt af myndigheden i den medlemsstat, der har givet importtilladelse, eller af et kontrolorgan, som er anerkendt i henhold til stk. 5, hvori det bekræftes, at produktet opfylder betingelserne i nærværende stykke.

Medlemsstaterne underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om de tilladelser, de giver i henhold til dette stykke, og giver i den forbindelse oplysninger om de gældende produktionsnormer og kontrolforanstaltninger.

Efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ behandler det udvalg, der er omhandlet i artikel 14, en tilladelse, som er givet i henhold til dette stykke. Viser det sig ved behandlingen, at betingelserne i stk. 3, litra a) og b), i nærværende artikel ikke er opfyldt, anmoder Kommissionen den medlemsstat, der har givet tilladelsen, om at inddrage den.

7. Kommissionen kan efter den procedure, der er nævnt i artikel 14, stk. 2, vedtage gennemførelsesbestemmelser til nærværende artikel, især:

a) for så vidt angår de kriterier og procedurer, der skal følges med henblik på anerkendelse af tredjelande og kontrolorganer i henhold til stk. 4 og 5 i nærværende artikel, herunder offentliggørelse af lister over anerkendte tredjelande og kontrolorganer

b) for så vidt angår den attest, der er nævnt i stk. 3, litra d), og stk. 6 i nærværende artikel."

3) Artikel 16, stk. 3, andet afsnit, udgår.

4) Del C i bilag III ændres i overensstemmelse med bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den gælder fra den 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

BILAG

I del C i de særlige bestemmelser i bilag III til forordning (EØF) nr. 2092/91 foretages følgende ændringer:

1) Første afsnit, andet led, affattes således:

"– "første modtager": fysisk eller juridisk person, til hvem sendingen leveres, og som modtager den med henblik på yderligere tilberedning og/eller markedsføring."

2) Punkt 5, første afsnit, affattes således:

"Kontrolorganet eller -myndigheden skal kontrollere det lager- og finansregnskab, der er nævnt i del C, punkt 2, og den attest, der er nævnt i artikel 11, stk. 3, litra d), eller artikel 11, stk. 6."